

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 272/2016
31.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Р., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., адвоката В.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 83/15 од 27.05.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 283/15 од 28.10.2015. године, у седници већа одржаној 31.03.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Р., адвоката В.П., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Ваљеву К 83/15 од 27.05.2015. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 283/15 од 28.10.2015. године, тако што Врховни касациони суд на основу члана 422. тачка 2) ЗКП, према окривљеном М.Р. за кривично дело за које је правноснажно оглашен кривим

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

- да је дана 24.06.2014. године, у Седларима, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, при том свестан да је његово дело забрањено, а што је и хтео, приликом извођења радова отклањања последица клизишта на путу који пролази преко парцеле која је власништво окривљеног, а који пут су користили мештани тог краја, у присуству више мештана, увредио приватног тужиоца З.С., тако што му је рекао: „лопове један, покрао си цело предузеће“.

- чиме би извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика.

Приватни тужилац је на основу члана 265. став 3. ЗКП дужан да накнади трошкове поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 83/15 од 27.05.2015. године, окривљени М.Р. је оглашен кривим да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ за које је осуђен на новчану казну у износу од 10.000,00 динара

коју је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде, а у супротном иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени М.Р. је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати приватном тужиоцу З.С. износ од 79.210,00 динара, на име трошкова кривичног поступка суду износ од 1.500,00 динара, а на име паушала износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 283/15 од 28.10.2015. године усвојена је жалба пуномоћника приватног тужиоца З.С., па је преиначена пресуда Основног суда у Ваљеу К 83/15 од 27.05.2015. године само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је Виши суд у Ваљеу обавезао окривљеног да поред правилно утврђених трошкова кривичног поступка суду и паушалних трошкова, плати на име трошкова кривичног поступка приватном тужиоцу износ од 149.130,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења, док је жалба окривљеног одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено изјавио бранилац окривљеног М.Р., адвокат В.П. у смислу члана 485. став 1. тач. 1) и 3) ЗКП, а са предлогом да Врховни касациони суд преиначи или укине побијане пресуде у смислу навода из захтева.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног касационог суда, основано бранилац окривљеног М.Р. у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је у конкретном случају ствар већ правноснажно пресуђена, будући да се у предметном кривичном поступку окривљени гони за исте радње које су наведене у тачки два изреке правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеу Пр 6645/14 од 26.05.2015. године којом је обустављен прекршајни поступак против окривљеног М.Р. који је вођен због прекршаја вређања из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру.

Наиме, у прекршајном поступку против окривљеног М.Р., пресудом Прекршајног суда у Ваљеу Пр 6645/14 од 26.05.2015. године, поред осталог, према окривљеном М.Р. обустављен је прекршајни поступак због сумње да је дана 24.06.2014. године око 9,30 часова у близини места које води од правца Лозничког пута према Седларима, у месту Седлари бб, град Ваљево, нарушио јавни ред и мир на тај начин што је З.С. рекао да је лопов и да је покрао цело предузеће, а чиме би окривљени М.Р. извршио прекршај вређања из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру.

Полазећи од наведеног, чињенични опис прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру дат у пресуди којом је за наведени прекршај према окривљеном М.Р. обустављен прекршајни поступак, односи се на истог окривљеног, исти животни догађај, са истим животним чињеницама, у погледу времена и места дешавања и истим радњама окривљеног које се односе на упућивање увредљивих речи З.С. „лопове један, покрао си цело предузеће“, а које радње су садржане и у опису кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које је окривљени побијаним правноснажним пресудама оглашен кривим.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Имајући у виду цитирану законску одредбу и битно истоветан чињенични опис прекршаја окривљеног М.Р. наведеног у изреци правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљеву Пр 6645/14 од 26.05.2015. године, којим је према окривљеном за прекршај вређања из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру обустављен поступак и радњу извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ која је окривљеном приватном тужбом стављена на терет и за које је правноснажно осуђен у овом кривичном поступку, нижестепени судови су били дужни да према окривљеном одбију оптужбу. С тим у вези, а како првостепени и другостепени суд нису према окривљеном одбили оптужбу, то је по оцени овог суда, побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је отклонио наведену повреду закона, преиначењем правноснажних пресуда, тако што је према окривљеном М.Р. на основу члана 422. тачка 2) ЗКП одбио оптужбу да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, јер у смислу члана 4. став 1. Законика о кривичном поступку нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда поступак правноснажно обустављен.

Како је према окривљеном М.Р. оптужба одбијена, то је Врховни касациони суд на основу члана 265. став 3. ЗКП, одлучио да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове поступка.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**